

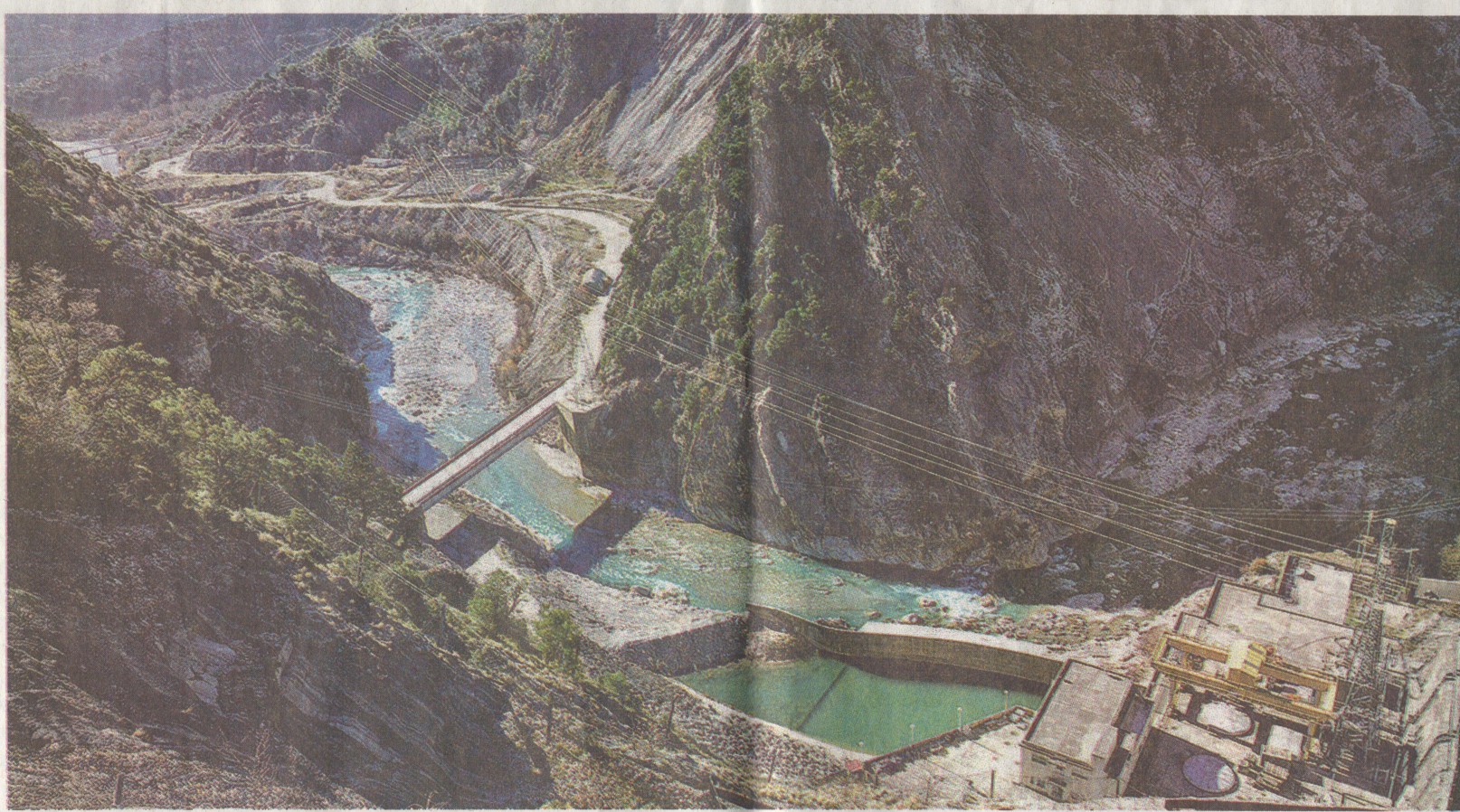
Λιγότερα επεισόδια εμπνεύστηκε ο πολυγραφότατος Αλέξανδρος Δουμάς στο μυθιστόρημα "Vingtansaprès", από τις περιπέτειες που πέρασε και συνεχίζει να περνάει το έργο της Μεσοχώρας "Μετά είκοσι έτη".

Στα χρόνια λοιπόν που ακολούθησαν, η ΔΕΗ συνέχισε την προσπάθειά της για νέα αδειοδότηση του έργου, έχοντας μάλιστα επιτύχει μέσω της Βουλής (Ν. 3066/2002) την έγκριση ιδιαίτερα υψηλών τιμών αποζημίωσης, που ικανοποιούσαν απόλυτα τη μεγάλη πλειοψηφία των κατοίκων της Μεσοχώρας. Επίσης, και πάλι μέσω Βουλής, αποφασίσθηκε νέα περιβαλλοντική αδειοδότηση (Ν. 3481/2006). Όμως όλα αυτά δεν ήταν αρκετά.

Ο σκληρός πόλεμος κατά της Μεσοχώρας συνεχίστηκε, με αιτήσεις για διακοπή εργασιών και με αλληπαλήληπες προσφυγές στο ΣτΕ, οι οποίες όλως περιέργως, κυρίως λόγω έλλειψης αποφασιστικής πολιτικής βούλησης από τις κυβερνήσεις, συναντούσαν θετική αποδοχή από τους ανώτατους δικαστές. Απούσα ήταν η κοινωνική ευαισθησία και ο σεβασμός στα δαπανηθέντα κονδύλια, καθώς πάνω από 500 εκατομμύρια ευρώ ήδη είχαν επενδυθεί έως το 2001 στο έργο της Μεσοχώρας.

ΝΕΟΙ ΠΑΙΚΤΕΣ
Σήμερα, "Twenty Years After", το σίριαλ συνεχίζεται και με πιο χαρακτηριστική επιλογή την πλήρη απαγόρευση του λιγνίτη, προέκυψε τελικά ο ουσιαστικός ακρωτηριασμός της ηλεκτροπαραγωγού ΔΕΗ. Παράλληλα δημιουργήθηκε στον ενεργειακό τομέα ένα νέο τοπίο με βασικούς παίκτες μεγάλους επιχειρηματικούς ομίλους. Κατά τη δεκαετία του 2010, μέσα σε συνθήκες πολιτικής και οικονομικής αστάθειας, τα πράγματα συνέχισαν να κινούνται στην ίδια κατεύθυνση.

Οι μεγάλοι επιχειρηματικοί όμιλοι είχαν πλέον παγιώσει την παρουσία τους στον ενεργειακό χώρο. Ένας μάλιστα από αυτούς εδώ και χρόνια, χωρίς κανένα πρόβλημα, κατασκεύασε και λειτουργεί ένα ιδιωτικό υδροηλεκτρικό έργο επί του Αχελώου, νότια της Συκιάς, την ίδια ώρα που τα έργα της ΔΕΗ έμπαιναν «στον πάγο» και η μεγάλη αυτή δημόσια επιχείρηση βρισκόταν στα όρια της χρεωκοπίας. Το 2015 επικράτησε στις εκλογές ο ΣΥΡΙΖΑ, σημαντικό μέρος στελεχών του οποίου ζητούσαν πλέον δημοσίως την κατεδάφιση της Μεσοχώρας, παρότι ήταν απολύτως σαφές ότι αυτό απειλούσε ευθέως την ευστάθεια της επιχείρησης, την οποία υποτίθεται ότι η «κυβερνώσα αριστερά» υπερασπιζόταν.

Μεσοχώρα ...είκοσι έτη μετά

ΙΣΤΟΡΙΑ ΦΑΝΤΑΣΙΑΣ Ή ΤΑΠΕΙΝΩΤΙΚΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ; ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ (6/12/2020)

ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ

Στο μεταξύ από το 2014, το ΣτΕ, μετά από καθυστέρηση πέντε ολόκληρων ετών, πιθανότατα καταρρίπτοντας παγκόσμιο ρεκόρ, είχε επιτέλους εκδώσει την τελευταία εκκρεμούσα απόφασή του για τα έργα Αχελώου. Για πρώτη φορά και μετά από σχεδόν είκοσι έτη, οι δικαστές του ΣτΕ επί της ουσίας παραδέχθηκαν ότι η Μεσοχώρα δε συνδέεται με την υπόθεση μεταφοράς, ή αλλιώς «εκτροπής», των υδάτων στον θεσσαλικό κάμπο.

Την ίδια επίσης χρονιά, το 2014, το Ελληνικό κράτος για πρώτη φορά ενέκρινε, με καθυστέρηση περίπου

δέκα ετών, το Σχέδιο Διαχείρισης Υδάτων στη Θεσσαλία, κατ' εφαρμογή της Οδηγίας 60/2000 της Ε.Ε., για τη μη εφαρμογή της οποίας η χώρα μας είχε καταδικαστεί από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο. Ας σημειωθεί ότι αυτήν την επί τόσα χρόνια παράληψη, δηλαδή να μην έχουν εγκριθεί τα ΣΔΥ, την είχε εντοπίσει και το ΣτΕ και στην προαναφερθείσα απόφασή του την είχε θέσει ως προϋπόθεση επανεκκίνησης των έργων. Οι θετικές αυτές εξελίξεις ενθάρρυναν τη ΔΕΗ να υποβάλλει νέο αίτημα για την περιβαλλοντική αδειοδότηση της Μεσοχώρας, κάτι που έγινε στις αρχές του 2015. Έτσι φθάσαμε στην περίοδο υπουργίας

του Σ. Φάμελλου, ο οποίος το 2017 επέλεξε να αποδεχθεί την αδειοδότηση του έργου, εν μέσω όμως διαμάχης στο εσωτερικό του ΣΥΡΙΖΑ, όπου οι θεωρούμενοι οικολόγοι του χώρου διαφώνησαν ανοιχτά, ενώ ακόμη και στη Θεσσαλία οι περιφερειακοί σύμβουλοι του ΣΥΡΙΖΑ διαφώνησαν και καταψήφισαν την αδειοδότηση, ενώ άλλα στελέχη του μετείχαν σε κινητοποιήσεις ζητώντας την κατεδάφιση της Μεσοχώρας.

Κανείς τους όμως δεν ευαισθητοποιήθηκε από τις επισημάνσεις των ειδικών και άλλων που επίσης ανησυχούν για το περιβάλλον, σχετικά με τις καταστρο-

φικές επιπτώσεις στην περιοχή, σε περίπτωση καθάρσεως των έργων. Γενικότερα, εκείνοι που «παίζουν» με τη Μεσοχώρα και ατάραχοι λαμβάνουν αποφάσεις που οδηγούν σε χρόνια εγκατάλειψη του έργου, ουδέποτε συναισθάνθηκαν τους κινδύνους από την καταστροφή που θα προκληθεί σε περίπτωση πλημμύρας, ούτε και την πιθανή ανεπιθύμητη κατάκλιση στην περιοχή του χωριού, που θα προκύψει από τυχόν βίαιη έμφραξη λόγω φερτών υλικών της ροής του Αχελώου. Σε μια τέτοια περίπτωση όλοι θα αναζητούν τρόπο να αποσείσουν τις ευθύνες από πάνω τους, όπως συνέβη και με τις πρόσφατες πλημμύρες.

ΠΑΛΙ ΤΟ ΣΤΕ

Όπως γίνεται αντιληπτό, αυτές οι πιέσεις στο εσωτερικό του ΣΥΡΙΖΑ δεν άφησαν ανεπηρέαστο τον τότε υπουργό Σ. Φάμελλο, που ανέλαβε τον δύσκολο εξορροπητικό ρόλο. Για να κατευνάσει μάλλον τις αντιδράσεις, αξιοποίησε την ευκαιρία της έκδοσης δύο διοικητικών πράξεων. Η βασική του κίνηση ήταν η ρητή εντολή στους μελετητές της αναθεώρησης του Σχεδίου Διαχείρισης Υδάτων Θεσσαλίας, που ίσχυε από το 2014, από τους οποίους απαίτησε την εξαίρεση του σεναρίου της ενίσχυσης υδάτων από τον Αχελώο προς το θεσσαλικό υδατικό διαμέρισμα. Με την επέμβαση αυτή στο αναθεωρημένο ΣΔΥ, που το ενέκρινε με υπουργική απόφαση, δεν προβλέπεται πια η ύπαρξη έργων μεταφοράς («εκτροπής»). Την ίδια τακτική ακολούθησε ο Σ. Φάμελλος με την αλλαγή του Χωροταξικού Σχεδίου Θεσσαλίας, όπου επίσης φρόντισε να εξαιρέσει τα έργα Αχελώου. Έτσι, μπροστά στην πραγματικότητα που είχε δημιουργηθεί και την πολιτική κατακραυγή για το έγκλημα κατά της ΔΕΗ και για τα 500 εκατ. ευρώ που θα πήγαιναν στα σκουπίδια, αδειοδότησε τη Μεσοχώρα, αλλιώς παράλληλα, με τις διοικητικές αποφάσεις του, πρακτικά υπονόμωσε τη νομική ασφάλεια του έργου.

Η απόφαση Φάμελλου αποτέλεσε μια καλή «πάσα» στο ΣτΕ, ώστε εκείνο με τη σειρά του να εκδώσει πριν λίγες ημέρες τη νέα γνωστή ακυρωτική απόφασή του για τη Μεσοχώρα, επικαλούμενο αυτήν ακριβώς την αλλαγή στο ΣΔΥ, έστω και εάν η Μεσοχώρα ουδόλως σχετίζεται με την εκτροπή.

*Στη σύσκεψη των αρμόδιων υπουργών με τους Θεσσαλούς παράγοντες που συγκαλείται μεθαύριο την Τρίτη, θα εξεταστεί ο παραλογισμός της εγκατάλειψης ενός ολοκληρωμένου και ιδιαίτερα πολύτιμου για τη ΔΕΗ και τη χώρα έργου, που αν συμβεί θα αποτελέσει παγκόσμια πρωτοτυπία. Οι αναγκαίοι χειρισμοί είναι θέμα των αρμοδίων.